
Halász Gellért

NEM SZONETT CSAK TIZENNÉGY SOR

Ömlik az eső Bőrig ázok
 míg átérek a túlsó partra
 Egy részeg káromkodása fogad
 Ebből aligha lesz szonett

Valaki akit sohase láttam
 rámköszön magánya ráncai mögül
 Az ablakban fázó galambok
 Már együtt is van a világ

Tíz sor vagy tizennégy oly mindegy
 mint az is hogy kedd van vagy már szerda
 és hogy közben elállt az eső
 vagy még esik Már úgyis este van

Csak nevetem az angyalt aki fölöttem
 röpköd az elcsatangolt rímek után

KAVICSNAK AZ ESŐ

Öreg vagyok és minden bűnre éhes
 amiket nem követtem el idején
 Már késő Kezeim gyöngék szivem is
 Talán ha még egyszer alkalom lehetne
 a kés mindig itt van övemben
 és latin szavaim átkaimban
 Hiába lenne Talán még el is futnék
 Mondják az arany szebb is mint a test
 A vers is annyi mint kavicsnak az eső
 Azok a boldogok akik naponta
 megveszik a bűnt nekik terített
 Isten asztala Hozzám jöhet akár-
 honnan akárki magamhoz ölelem
 ő sem lehet ártatlanabb az angyalnál
 Megfelezzük a kenyeret a bort

Örökzöldem nem vár vissza
 A madarak délben is látják a csillagokat